

Skrzynia Świadectwa

Opis Słowa Bożego, jaki odczytujemy na temat Skrzyni Świadectwa, zawarty jest w 2 Księdze Mojżeszowej 25:10-22. Jest to opis budowy skrzyni. Skrzynia miała być zrobiona z drzewa akacjowego, pokrytego z obu stron szczerym złotem i miała mieć wymiary 2,5×1,5×1,5 łokcia. Posiadała uchwyty (pierścienie) do jej przenoszenia za pomocą drążków – również akacjowych i również pokrytych złotem. Skrzynia była przykryta wiekiem ze szczerego złota, a na nim znajdowały się dwa cheruby z litego złota. Ale fragment ten w wersetach 16 i 21 mówi również o świadectwie, jakie Pan Bóg dał Mojżeszowi i które miał włożyć do Skrzyni:

Do tej skrzyni włożysz Świadectwo, które ci dam (...). Na wierzchu skrzyni położysz wieko, w skrzyni zaś złożysz Świadectwo, które ci dam – 2 Mojż. 25:16,21.

Czym dla nas żyjących obecnie jest świadectwo? Najczęściej kojarzy nam się z jakimś dokumentem, potwierdzeniem np. ukończenia szkoły, lub posiadaniem jakiejś zdolności do wykonania pewnej czynności. Może to być również dowód na istnienie czegoś lub potwierdzenie czegoś przez świadka, osobę, która widziała daną sprawę i teraz o niej opowiada – świadczy.

Mojżesz miał do Skrzyni włożyć świadectwo. Co takiego miało się znaleźć w Skrzyni? Czytamy o tym w Liście do Hebrajczyków 9:1-5:

Wprawdzie i pierwsze przymierze miało przepisy o służbie Bożej i ziemską świątynię. Wystawiony bowiem został przybytek, którego część przednia nazywa się miejscem świętym, a w niej znajdowały się świecznik i stół, i chleby pokładne; za drugą zaś zastoną był przybytek, zwany miejscem najświętszym, mieszczący złotą kadzielnicę i Skrzynię Przymierza, pokrytą zewsząd złotem, w której był złoty dzban z manną i laska Aarona, która zakwitła, i tablice przymierza; nad nią zaś cherubini chwały, zacieniający wieko skrzyni, o czym teraz nie ma potrzeby szczegółowo mówić.

Złoty dzban z manną, laska Aarona, która zakwitła oraz tablice przymierza – te 3 przedmioty, na rozkaz jaki otrzymał Mojżesz od Boga, włożone zostały do Skrzyni

Przymierza.

Zobaczmy, gdzie była przechowywana Skrzynia Świadectwa. Była ona umieszczona w drugiej części Przybytku – Świątyni Najświętszej. Świątynia Najświętsza przedstawia stan duchowy – wspaniały plan, jaki Bóg jeszcze przed założeniem świata zamyślił w swym Synu i Oblubienicy, jaką dla Niego szykuje. Tak więc miejsce, w jakim była ona złożona, jest – jak to zapisał Ap. Paweł w Hebr. 6:18-19 – związane z nadzieją sięgającą poza zastonę. Dlatego możemy być pewni, że sama Skrzynia i przedmioty do niej włożone są z tymi duchowymi nadziejami związane.

Znaczenie poszczególnych przedmiotów z Arki możemy odczytać na podstawie publikacji pt. „Cienie Przybytku”.

Złoty dzban z manną

I rzekł Mojżesz do Aarona: Weź jeden dzban i wóź do niego pełny omer manny, i postaw go przed Panem, aby ją przechować dla przyszłych pokoleń waszych. Tak jak nakazał Pan Mojżeszowi, Aaron postawił go przed Świadectwem na przechowanie – 2 Mojż. 16:33.

„Złote wiadro z manną wyobrażało nieśmiertelność jako jedną z właściwości Chrystusa, Syna Bożego. Pan Jezus niewątpliwie miał to na myśli, kiedy powiedział: *Temu, co zwycięży, dam jeść z onej manny skrytej* – Obj. 2:17. Manna była chlebem, który zstąpił z nieba dla podtrzymania życia Izraelitów. Przedstawiała ona chleb żywota, który Bóg zapewnił światu przez Chrystusa. Izraelici musieli zbierać tę mannę codziennie (w przeciwnym razie byliby głodni); tak i świat, chcąc żyć wiecznie, będzie musiał ciągle starać się o zapasy życia i łaski. Jednak tym, którzy stają się współdziedzicami z Chrystusem, członkami pomazanego Ciała, Bóg oferuje szczególny rodzaj manny; ten sam, a jednak różny od tego, który otrzymywali wszyscy inni – „manna skryta”. Szczególną cechą manny w tym wiadrze było to, że się nie psuła; dlatego pięknie symbolizuje nieśmiertelny, nieskazitelny stan obiecany wszystkim członkom „Nasienia” – Kościołowi. Manna, która zapewniała życie Izraelowi, psuła się i dlatego trzeba było zbierać ją każdego dnia. Tak więc wszyscy posłuszni z rodzaju ludzkiego, stopniowo uznawani za prawdziwych Izraelitów, otrzymają życie wieczne, lecz będzie ono warunkowe, dostarczane i odnawiane; Maluczkie Stadko zaś, złożone z tych, którzy w obecnych, niesprzyjających warunkach okazały się zwycięzcami, otrzyma

nieskazitelną część manny - nieśmiertelność (Obj. 2:17)”.¹

Laska Aarona, która zakwitła

I rzekł Pan do Mojżesza: Odniesz z powrotem laskę Aarona przed Skrzynię świadectwa, aby się zachowała jako znak dla buntowników, aby ustało ich szemranie na mnie i aby oni nie poginęli. Mojżesz postąpił, tak jak mu nakazał Pan, tak postąpił - 4 Mojż. 17:25-26.

„Laska Aarona, która zakwitła przedstawia wybrańczy stan całego Ciała Chrystusowego jako członków Królewskiego Kapłaństwa. Gdy czytamy 17 rozdział 4 Księgi Mojżeszowej, to widzimy, że zakwitnięcie laski oznaczało przyjęcie przez Boga Aarona i jego synów - figuralnego kapłaństwa przedstawiającego Chrystusa i Kościół - jako jedynych, którzy mogli spełniać kapłański urząd pośrednika. Dlatego więc laska oznacza, że Królewskie Kapłaństwo - Chrystus, Głowa i Ciało - mogło być przyjęte przez Boga. Laska zakwitła i wydała owoce - migdały. Niezwykłą cechą drzewa migdałowego jest to, że zawiązki owoców pojawiają się wcześniej, niż liście. Podobnie rzecz się ma z Królewskim Kapłaństwem: poświęcają się, czyli zaczynają wydawać owoc zanim można zobaczyć liście wyznania”.²

Tablice Zakonu

A obróciwszy się, zstąpiłem z góry i włożyłem tablice do skrzyni, którą sporządziłem; i były tam, jak mi rozkazał Pan - 5 Mojż. 10:5.

„Zakon pokazywał, jak Chrystus w zupełny sposób miał wypełnić wszystkie wymagania doskonałego Boskiego Prawa, a także uczył, że wszelka władza spocznie na Nim jako na wykonawcy Zakonu. Sprawiedliwość Zakonu rzeczywiście została wypełniona w naszym Panu i jest też uznana za wypełnioną w każdym „nowym stworzeniu w Chrystusie”, które „nie według ciała chodzi, ale według Ducha”, czyli jest posłuszne nowemu umysłowi (Rzym. 8:1). Ułomności starej natury, którą codziennie przybijamy do krzyża, zostały przykryte ceną okupu złożonego za nas i już nie obciążają nas jako nowych stworzeń - tak długo, jak długo pozostajemy w Chrystusie. Kiedy czytamy, że „sprawiedliwość Zakonu jest wypełniona w nas”, oznacza to, że doskonałość - koniec naszego biegu - jest nam przypisana, ponieważ postępujemy według i zmierzamy w kierunku rzeczywistej doskonałości; gdy ją osiągniemy, znajdziemy się w stanie Świątyni Najświętszej, symbolizowanym przez Arkę Przymierza”.³

Matysek Mariusz

¹ „Cienie Przybytku”, str. 122-123

² „Cienie Przybytku”, str. 122

³ „Cienie Przybytku”, str. 122